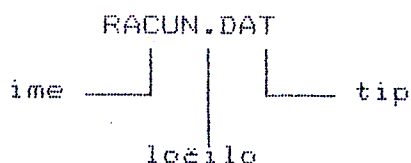

Primer pravilnega označevanja datoteke je naprimer

Koristno je, da ime in tip datoteke vsaj nakažeta, kakšna je vsebina datoteke.

Vsi identifikacijski podatki o datotekah so shranjeni v kazalu datotek (directory), za katerega je predviden vnaprej določen del diskete ali diska. Pri izpisu kazala datotek na disketi ali disku, pika ki loči ime in tip datoteke ni prikazana. Ob navedbi imena in tipa datoteke pike ne smemo izpustiti. Pri operaciji z datoteko moramo poleg njenega imena in tipa navesti tudi enoto (disk ali disketa) kjer je datoteka shranjena. Če imamo npr. datoteko RACUN.DAT shranjeno na disketi, je popoln opis ali specifikacija datoteke naslednja:

A:RACUN.DAT

če pa je datoteka shranjena na disku, jo v celoti specificiramo takole:

C:RACUN.DAT

Črka A oziroma C skupaj z dvopičjem : pove na kateri enoti je shranjena datoteka. Med oznako enote in dvopičjem ter med dvopičjem in prvim znakom imena datoteke ne sme biti presledkov.

Podatki o datotekah, kot so ime, tip, velikost v zlogih, (bytih), datum in čas kreiranja ter še kaj drugega so na disku in disketi zapisani v kazalu. Oblika izpisa kazala datotek je na sliki 3.